

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Број: У-46/03

Бања Лука, 12.4.2006. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Фикрета Кршлаковића, као председника вијећа, те Јанка Нинића и Смиљане Мрше, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Снежане Црнојевић, у управном спору по тужби Ц.Б. – Е. БиХ С., заступаног по генералном директору М.Ш. (у даљем тексту: тужилац), против рјешења туженог министарства број 03-345-70-55/02 од 11.12.2002. године, у предмету сагласности на предложени ред вожње, у сједници вијећа одржаној дана 12.4.2006. године, донио је

ПРЕСУДУ

Тужба се уважава, оспорени акт се поништава.

Образложење

Оспореним актом одлучено је да се не даје сагласност тужиоцу са кооперантом А. из Б. на станично мјесто Б.Л. (Република Српска) на ред вожње на међународној аутобуској линији С. – К. – Б. – В. – К. – З. – В. – Т. – Д.В. – Ј. – Б.Л. – Г. – ГП БиХ/Ст. Г. ГП Х/М. ГП Х/Г.е ГП Сло – Ш. ГП СЛО/С. ГП А – Г. – Б., уз образложење да већ постоји регистровани ред вожње на релацији Б.Л. – Б., па да тако предложени ред вожње С. – Б.Л. – Б. није у складу са чланом 11. Правилника о начину и поступку усклађивања и регистрације редова вожње међународних аутобуских линија ("Службени гласник БиХ", бр. 9/02 – у даљем тексту: Правилник).

Благовременом тужбом тужилац оспорава законитост тога акта, те истиче: да тврдња тужене стране да већ постоји регистровани ред вожње на релацији Б.Л. – Б. и да предложени ред вожње није у складу са чланом 11. Правилника, није истинита; да је предложени ред вожње у складу са одредбама члана 11. и 14. Правилника; да у диспозитиву, нити у образложењу оспореног акта нису наведени заинтересовани превозници, па да се тако не може видјети да ли је повријеђено њихово право предложеним редом; да је отуда услиједила и погрешна примјена материјалног права – одредаба члана 11. Правилника, а на његову штету. Предлаже да се тај акт поништи.

Тужена страна у свом одговору оспорава тужбене наводе и истиче: да је у свему поступила по одредбама Правилника, посебно одредбама члана 11., којим је предвиђено заштитно вријеме 142 минуте прије и после времена поласка; да је у поступку утврђено да А. из Б.Л. са кооперантом А. Б. Б.р. Б., Е. Б. полази са Аутобуске станице Б.Л. у 13,30 часова на линију Б.Н. – Б., а тужилац са кооперантом А. из Б. да би такође полазио у 13,30 часова са Аутобуске станице Б.Л. на линију С. – Б.Л. – Б., дакле, у исто вријеме; да се "из списка предмета јасно види... да наводи тужиоца нису тачни", јер да су у редовима вожње наведене и заједничке станице и то Б.Л. у Босни и Херцеговини и Б. у А. и око 570 км заједничке трасе, а да је то свакако више од 50 % заједничке трасе, па да је и то разлог одбијања тражене сагласности. Предлаже да се тужба одбије као неоснована.

Размотривши тужбу и оспорени акт по одредбама члана 39. Закона о управним споровима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 12/94 – у даљем тексту: ЗУС), затим одговор тужене стране и цјелокупне списе предметне управне ствари, овај суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде из сљедећих разлога:

Образложење оспореног акта, како то правилно истиче тужилац, није у складу са одредбама члана 197. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник Републике Српске", бр. 13/02), јер се из њега не види која заинтересована лица већ имају регистровани ред вожње на траженој релацији и како тај ред вожње гласи и чиме се то утврђује. Такво образложење је потребно да би се могла испитати правилност утврђеног чињеничног стања које мора бити поткријељено и одговарајућим доказима у списима предмета, а тога у овој управној ствари нема. Одговором на тужбу такав недостатак се не може отклонити, јер образложење има сврху да га странка у поступку може ваљано испитати и, уколико је рјешењем незадовољна, аргументовано оспоравати одговарајућим правним средствима.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да је оспореним актом остварен разлог из члана 10. став 1. тачка 1.и 3. ЗУС-а, па се отуда тужба у овом управном спору уважава тако да се тај акт поништава на основу члана 41. став 1. и 2. тог закона.

У поновљеном поступку (ако тужилац и даље остаје код постављеног захтјева) тужена страна је у обавези да поступи по одредбама члана 61. ЗУС-а тако да умјесто поништеног, донесе други акт најдаље у року од тридесет дана, рачунајући од дана примитка ове пресуде уз уважавање правног схватања и примједби овог суда у погледу поступка.

Записничар
Снежана Црнојевић

Предсједник вијећа
Фикрет Кршлаковић